

Arrest

nr. 210 344 van 28 september 2018
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. DE RAEDT
Begijnhoflaan 65
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 9 maart 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 9 februari 2018 tot beëindiging van het verblijf.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 11 juni 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 juli 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DE RAEDT, en van advocaat T. BRICOUT, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 7 maart 2006 dient de verzoeker een aanvraag tot vestiging in het Rijk in, dit met het oog op gezinshereniging met zijn vader die de Nederlandse nationaliteit bezit en die in België het verblijfsrecht als werknemer geniet.

Op 17 augustus 2006 werd de verzoeker gevestigd in België.

Op 5 mei 2010 wordt de verzoeker in het bezit gesteld van een verblijfskaart houdende duurzaam verblijfsrecht als familielid van een burger van de Unie (F+ kaart).

Op 9 februari 2018 beslist de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de staatssecretaris) om verzoekers verblijfsrecht te beëindigen.

Deze beëindigingsbeslissing is de thans bestreden beslissing. Zij werd aan de verzoeker ter kennis gebracht op 9 februari 2018 en is als volgt gemotiveerd:

(...)

naam : K.

voornaam: H.

geboortedatum : (...)1994

geboorteplaats: M.

nationaliteit: Marokko

Krachtens artikel 44bis, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf, om de volgende redenen:

Het huwelijk van uw vader en moeder werd op 19.03.1990 ontbonden. Uw vader kwam naar Nederland waar hij op 14.08.1991 huwde met C. G., geboren op 02.04.1945, van Nederlandse nationaliteit. Dit huwelijk werd beëindigd op 01.01.1996. Door dit huwelijk bekwam uw vader de Nederlandse nationaliteit. Op 19.02.2004 traden uw moeder en vader, te Meknes, opnieuw in het huwelijk .

U kwam samen met uw moeder, uw broer en 2 zussen naar België op 05.02.2006 om uw vader te vervoegen.

Uw moeder diende op 07.03.2006, voor u en uw zusters en broer, een aanvraag in tot vestiging als kind van werknemer.

U werd op 17.08.2006 gevestigd.

Op 29.09.2009 werd u opgesloten in het Centrum van Everberg uit hoofde van een misdrijf begaan als minderjarige en op 30.11.2009 werd u door de Jeugdrechtbank geplaatst in de gemeenschapsinstelling 'De Markt' te Mol.

Bij vonnis van 09.06.2010 door de Jeugdrechtbank van Antwerpen werd u ondertoezichtstelling geplaatst voor feiten van opzettelijke slagen en verwondingen met ziekte of arbeidsongeschiktheid als gevolg en met voorbedachtheid, gepleegd op een minderjarige of op een persoon die uit hoofde van zijn lichaams- of geestestoestand niet bij machte was om in zijn onderhoud te voorzien.

U werd op 01.07.2010 opgesloten in het Centrum van Everberg en u werd op 06.09.2010 door de Jeugdrechtbank geplaatst in de gemeenschapsinstelling 'De Markt' te Mol.

Op 15.01.2011 werd u opgesloten in het Centrum van Everberg uit hoofde van een misdrijf begaan als minderjarige en u werd op 20.01.2011 door de jeugdrechtbank geplaatst in de gemeenschapsinstelling Campus De Hutten in Mol.

Bij vonnis van 18.05.2011 door de Jeugdrechtbank van Antwerpen werd u ondertoezichtstelling geplaatst (herziening van het vonnis van 09.06.2010) voor feiten van diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, met behulp van een voertuig of enig ander al dan niet met motor aangedreven tuig om de diefstal te vergemakkelijken of de vlucht te verzekeren, met wapens of erop gelijkende voorwerpen of de schuldige deed geloven dat u gewapend was.

U werd op 11.12.2011 opgesloten in het Centrum van Everberg uit hoofde van een misdrijf begaan als minderjarige. Op 05.01.2012 werd de maatregel ingetrokken en werd u vrijgesteld.

Op 16.01.2012 werd u opgesloten in het Centrum van Everberg uit hoofde van een misdrijf begaan als minderjarige en u werd op 16.03.2012 door de jeugdrechtbank geplaatst in de gemeenschapsinstelling 'De Hutten' te Mol.

U werd op 23.01.2013 opgesloten onder aanhoudingsmandaat uit hoofde van diefstal met geweld of bedreiging, bij nacht, door twee of meer personen, met voertuig om de diefstal of uw vlucht te vergemakkelijken, met gebruik of vertoon van wapens.

Op 10.04.2013 werd u vrijgesteld.

Bij vonnis van 20.12.2013 door de Jeugdrechtbank van Antwerpen werd een maatregel van berisping genomen voor de feiten van diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, bij nacht, met gebruikmaking van weerloosmakende of giftige stoffen om de diefstal te plegen of de vlucht te verzekeren, met wapens of op wapens gelijkende voorwerpen of de schuldige deed geloven dat u gewapend was, poging tot diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, met wapens of op wapens gelijkende voorwerpen of de schuldige deed geloven dat u gewapend was, opzettelijke slagen en verwondingen met de dood als ongewild gevolg, gepleegd op een minderjarige of op een persoon die uit hoofde van zijn lichaams- of geestestoestand niet bij machte was om in zijn onderhoud te voorzien.

Op 09.01.2014 werd u opgesloten onder aanhoudingsmandaat uit hoofde van diefstal met geweld of bedreiging.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 09.12.2014 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 4 jaar met uitstel van 5 jaar behalve 2 jaar effectief daar u zich schuldig had gemaakt aan diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, met wapens of op wapens gelijkende voorwerpen gebruikt of getoond zijnde, of de schuldige hebbende doen geloven dat u gewapend was, met gebruik van een gestolen voertuig of enig ander al dan niet met een motor aangedreven gestolen tuig om de diefstal te vergemakkelijken of om uw vlucht te verzekeren; aan diefstal met geweld of bedreiging, door 2 of meer personen, bij nacht, met wapens of op wapens gelijkende voorwerpen gebruikt of getoond zijnde, of de schuldige hebbende doen geloven dat u gewapend was; aan diefstal met geweld of bedreiging, door 2 of meer personen, met wapens of op wapens gelijkende voorwerpen gebruikt of getoond zijnde, of de schuldige hebbende doen geloven dat u gewapend was (2 feiten); aan poging tot diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, met wapens of op wapens gelijkende voorwerpen gebruikt of getoond zijnde, of de schuldige hebbende doen geloven dat u gewapend was; aan opzettelijke slagen of verwondingen, een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid veroorzaakt hebbende tegen agenten van de openbare macht; aan een verboden wapen voorhanden gehad of gedragen te hebben; aan diefstal; aan smaad door woorden, daden, gebaren of bedreigingen tegen agenten van de openbare macht. Deze feiten pleegde u tussen 11.07.2013 en 24.04.2014.

U werd op 06.01.2015 vrijgesteld.

Op 13.03.2015 werd u opgesloten onder aanhoudingsmandaat uit hoofde van deelneming aan uitgifte of invoer, in België, van valse munten. Op 17.03.2015 werd u vrijgesteld.

U werd op 31.05.2015 opgesloten onder aanhoudingsmandaat uit hoofde van diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, met gebruik of vertoon van wapens.

Het Hof van Beroep van Antwerpen veroordeelde u op 07.05.2015 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 4 jaar daar u zich schuldig had gemaakt aan diefstal met geweld of bedreiging, bij nacht, door twee of meer personen, met wapens of op wapens gelijkende voorwerpen gebruikt of getoond zijnde, of de schuldige hebbende doen geloven dat u gewapend was, met gebruik van een gestolen voertuig of enig ander al dan niet met een motor aangedreven gestolen tuig om de diefstal te vergemakkelijken of om uw vlucht te verzekeren; aan afpersing met geweld of bedreiging, bij nacht, door twee of meer personen, met wapens of op wapens gelijkende voorwerpen gebruikt of getoond zijnde, of de schuldige hebbende doen geloven dat u gewapend was, met gebruik van een gestolen voertuig of enig ander al dan niet met een motor aangedreven gestolen tuig om de diefstal te vergemakkelijken of om uw vlucht te verzekeren (2 feiten); aan poging tot diefstal met geweld of bedreiging, bij nacht, door twee of meer personen, met wapens of op wapens gelijkende voorwerpen gebruikt of getoond zijnde, of de schuldige hebbende doen geloven dat u gewapend was, met gebruik van een gestolen voertuig of enig ander al dan niet met een motor aangedreven gestolen tuig om de diefstal te vergemakkelijken of om uw vlucht te verzekeren; aan deel te hebben uitgemaakt van een vereniging met het oogmerk om een aanslag te plegen op personen of op eigendommen. Deze feiten pleegde u tussen 01.01.2013 en 06.11.2013.

Op 04.06.2015 werd u vrijgesteld.

Op 29.09.2015 werd u opgesloten onder aanhoudingsmandaat uit hoofde van valsheid en/of gebruik ervan.

Op 14.10.2015 werd u vrijgesteld.

U werd op 28.04.2016 opgesloten uit hoofde van een vonnis bij verstek van 05.01.2016, u per brief betekend op 29.01.2016 en waarbij u werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 3 jaar met onmiddellijke aanhouding. U diende hiertegen verzet in voor u was opgesloten. Het verzet werd op 14.06.2016 ontvankelijk verklaard en u werd veroordeeld tot een bijkomende gevangenisstraf van 1 jaar. Er werd gesteld dat de feiten de opeenvolgende en voortgezette uitvoering waren van een zelfde misdadig opzet met de feiten vervat in het vonnis van 09.12.2014, zoals bevestigd door het arrest van 07.05.2015.

Tegen het vonnis van 14.06.2016 werd er door u hoger beroep ingediend.

Het Hof van Beroep van Antwerpen stelt op 12.01.2017 vast dat de misdrijven die reeds het voorwerp waren van het in kracht van gewijsde gegane vonnis van 09.12.2014 en de huidige nog weerhouden feiten die aan die beslissing voorafgaan, de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet en dat de uitgesproken straf voldoende is, verwijst wat de straftoemeting betreft naar voormeld vonnis van 09.12.2014, en legt geen bijkomende hoofdstraf op.

De strafuitvoeringsrechtbank kende u op 23.06.2017 elektronisch toezicht toe en op 03.07.2017 mocht u het elektronisch toezicht ondergaan op uw adres: (...).

*****

Overeenkomstig artikel 62§1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen werd er een aangetekend schrijven verstuurd om u schriftelijk op de hoogte te stellen van het voornemen om uw verblijfsrecht in te trekken en om u de mogelijkheid te bieden om relevante elementen aan te voeren die dit voornemen zouden kunnen beïnvloeden of verhinderen. Op 05.09.2017 werd er u - door het postkantoor Deurne Dascotte - op uw adres 'D. te 2100 Antwerpen' een bericht gelaten van een aangetekend schrijven omtrent de vragenlijst/hoorrecht. U kon dit aangetekend schrijven tot 21.09.2017 gaan ophalen op het postkantoor. De vragenlijst/hoorrecht werd door u niet afgehaald zodat u binnen de 15 dagen vanaf ontvangst van dit aangetekend schrijven ook geen elementen hebt overhandigd die de noodzakelijkheid van de intrekking van uw verblijf in vraag zouden kunnen stellen.

*****

De feiten waarvoor u bent veroordeeld zijn bijzonder ernstig en getuigen van een gewelddadige instelling. U maakte zich schuldig aan gewapende overvallen waarbij u geweld, brutaliteit en intimidatie niet schuwde. U hield geen rekening met het veiligheidsgevoel dat door dergelijke feiten in het gedrang kwam. U handelde met het oog op makkelijk geldgewin waarbij u geen enkel respect toonde voor de fysieke en psychische integriteit van uw slachtoffers.

Ingevolge de ernst van de door u gepleegde feiten en hun herhalend karakter kan geconcludeerd worden dat u een ernstig gevaar kan betekenen voor de openbare orde. Het herhaaldelijk niet respecteren van de strafrechtelijke bepalingen in België getuigt expliciet van het niet geïntegreerd zijn in de Belgische samenleving.

Gelet op de aard en de frequentie van de feiten, het georganiseerd karakter, het totaal gebrek aan normbesef, uw criminele ingesteldheid en het gegeven dat u geen lessen lijkt te trekken uit uw eerdere veroordelingen, mag er worden aangenomen dat u, door uw persoonlijk gedrag, een voortdurend gevaar vertegenwoordigt voor de openbare orde.

*****

U hebt een relatie met V. Y., geboren te Antwerpen op 21.02.1997, van Belgische nationaliteit. Uit deze relatie zijn geen kinderen geboren. Zij kwam op bezoek in de gevangenis. Mevrouw V. Y. werd op 05.04.2016 ingeschreven op het adres : D. te 2100 Antwerpen en u op 27.07.2016.

Er kan redelijkerwijze aangenomen worden dat Mevrouw V. Y. van bij de aanvang van jullie relatie op de hoogte was (of had moeten zijn) van uw strafrechtelijk verleden, van de mogelijke gevolgen hiervan op uw verblijf en op jullie toekomstige gezinssituatie.

Het wordt niet betwist dat u zich kan beroepen op een gezins- en privéleven in de zin van het artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

Het verplicht verlaten van het grondgebied vormt een inmenging in het uitoefenen van het recht op de eerbiediging van dit gezins- en privéleven.

Uit uw administratief dossier blijken geen precieze onoverkomelijke hinderpalen die de voortzetting van uw gezinsleven in Marokko of elders verhinderen, evenmin blijkt dat u uw gezinsleven enkel in België zou kunnen verder zetten.

Het feit dat uw partner niet gedwongen kan worden het Belgische grondgebied te verlaten, maakt niet dat zij u niet vrijwillig zou kunnen volgen naar Marokko of elders. De eenheid van gezin kan logischer wijze behouden blijven op een plaats buiten België. Het is eigen aan grensoverschrijdende relaties dat één van beide partners zich buiten het oorspronkelijk land van herkomst bevindt.

Mevrouw V. Y. kan er uiteraard ook voor kiezen in België te blijven en contact met u onderhouden via mail, telefoon en andere moderne communicatiemiddelen, alsook via periodieke reizen naar Marokko of een andere plaats waar u zou verblijven.

Hoe dan ook, de bescherming van de orde en het voorkomen van de strafbare feiten, rechtvaardigen de inmenging in het uitoefenen van het recht op de eerbiediging van het gezinsleven. U heeft door uw persoonlijk gedrag een ernstige aanslag gepleegd op de openbare orde, de samenleving heeft het recht zich te beschermen tegen iemand die haar regels met voeten treedt en uit is op makkelijk geldgewin.

****

Verder verblijven uw vader, moeder, broer en 2 zussen in België. Uw vader heeft de Nederlandse nationaliteit, uw moeder en 2 zussen hebben de Belgische nationaliteit en uw broer is net als u van Marokkaanse nationaliteit. Er kan in dit verband opgemerkt worden dat daar waar de gezinsband tussen partners, alsook tussen ouders en minderjarige kinderen wordt verondersteld, het evenwel anders ligt in de relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen. De relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen valt enkel onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59). Uit uw administratief dossier blijkt niet dat er sprake zou zijn van dergelijke afhankelijkheid tussen u en uw ouders, zussen en broer. Uit uw administratief dossier blijkt echter niet dat u in België afhankelijk zou zijn van deze familieleden. Er is bijgevolg geen sprake van een familie- en gezinsleven dat moet worden beschermd. Het wordt niet betwist dat een verwijdering een inmenging vormt in uw privéleven. De contacten met familie en vrienden in België kunnen ook op andere manieren worden onderhouden, bijvoorbeeld door middel van korte bezoeken of door moderne communicatiemiddelen. Er is geen onoverkomelijke hinderpaal om regelmatig contact te onderhouden, daar uw familie het land op volkomen regelmatige wijze kan in- en uitreizen. Ze kunnen u vanuit België ondersteunen bij het opbouwen van een privéleven in Marokko of elders. Gezien uw meerderjarigheid wordt u in staat geacht om uzelf te kunnen handhaven in uw land van herkomst of elders.

*****

U bent op de leeftijd van bijna 12 jaar aangekomen op het grondgebied en u bent momenteel 24 jaar oud. Er kan opgemerkt worden dat ondanks uw verblijf van 12 jaar in België niet gebleken is dat u een dermate bijzondere binding met België zou hebben die een normale binding overstijgt. U legt immers geen enkel document voor dat het tegendeel bewijst. Er kan worden aangenomen dat u tijdens deze periode sociale banden gesmeed heeft op het grondgebied en er wordt niet betwist dat het terugkeren naar uw land van herkomst, om daar een leven op te bouwen, wellicht tot eventuele aanpassingsproblemen zal leiden. Evenmin is gebleken van een situatie waarin u geen enkele binding zou hebben met het land van herkomst of anderszins omstandigheden op grond waarvan een terugkeer naar uw land van herkomst niet verwacht zou mogen worden. Daarenboven werd u reeds 2 maal veroordeeld tot definitief geworden gevangenisstraffen van telkens 4 jaar en kwam u als minderjarige meermaals in aanraking met de Jeugdrechtbank. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onthoudt aan het plagen van strafbare feiten.

*****

Het voorgaande is niet van die aard dat ze de noodzaak van een beëindiging van het verblijf in vraag stellen.

*****

Uit de door u gepleegde feiten blijkt dat u een oneerlijke, gewelddadige en bedrieglijke ingesteldheid heeft en dat hieruit legitiem afgeleid kan worden dat u een reële, actuele en bijzonder ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vertegenwoordigt. De vaststelling dat u sinds uw aankomst in België reeds meermaals in aanraking kwam met de Jeugdrechtbank en dat u reeds 2 maal werd veroordeeld voor een veelheid aan criminele feiten, wijst er op dat u geen lessen trekt uit uw veroordelingen en dat u de ernst van uw daden niet blijkt of niet wenst in te zien, noch schijnt te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Uit uw persoonlijk handelen komt dan ook een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen.

*De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde. Met inachtneming van alle omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.
(...)"*

2. Over de rechtspleging

2.1. De verzoeker heeft een synthesememorie neergelegd. Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) doet de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) uitspraak op basis van de synthesememorie, behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

2.2. Aan de verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan. De onderhavige procedure is bijgevolg kosteloos, zodat hoe dan ook niet kan worden ingegaan op de vraag van de verweerder om de kosten van het geding ten laste van de verzoeker te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

In een eerste middel voert de verzoeker de schending aan van artikel 44*bis*, §2, van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de volgende beginselen van behoorlijk bestuur: de (materiële) motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel.

In de synthesememorie betoogt de verzoeker dienaangaande als volgt:

"2.1. Eerste middel: schending van artikel 44bis §2 van de Wet van 15 december 1980 en schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen. Schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, nl. schending van de motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel.

2.1.1.

Dat overeenkomstig artikel 44 bis, §2 Vw. "De minister een einde kan maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden die krachtens de artikelen 42quinquies en 42sexies een duurzaam verblijfsrecht hebben verkregen en hun het bevel geven het grondgebied te verlaten, alleen om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid."

Dat er bij de bestreden beslissing bij het in overweging nemen van deze elementen evenwel op een onredelijke en onzorgvuldige wijze te werk is gegaan.

Verzoeker beseft wel degelijk dat zijn gedrag en feiten die hij in het verleden gesteld heeft onaanvaardbaar zijn. Hij lijkt in zijn pubertijd in een antisociale context te zijn opgegroeid en binnen deze context te zijn overgegaan tot strafbare feiten, soms met ernstige gevolgen.

Verzoeker heeft schuldbesef en wenste zijn leven over een andere boeg te gooien. Zijn relatie met zijn huidige partner Y. V. sinds 2014 en nadien diens detentie, motiveerden hem om het juiste pad te kiezen. Doch hij erkent dat hij in het verleden grote fouten heeft begaan. Hij heeft hiervan diepe spijt en wil zijn oprechte verontschuldiging hiervoor aanbieden. Doch hij is sinds een aantal jaren wel degelijk tot de jaren van verstand gekomen. Wetenschappelijk onderzoek wijst trouwens ook uit dat de leeftijd der volwassenheid in de praktijk pas aanvangt op 23 jaar en niet op 18 jaar.

Hoewel zijn gedrag laakbaar was, kan verzoeker louter omwille van deze reden niet, en al zeker op heden niet, worden beschouwd als een ernstige bedreiging voor de openbare orde. Verzoeker had immers geenszins de intentie de openbare belangen of de nationale veiligheid te schaden en kan omwille hiervan dan ook niet beschouwd worden als staatgevaarlijk.

Bovendien werden de laatste feiten door verzoeker gepleegd tussen 11.07.2013 en 24.04.2014, hetzij 4 jaar geleden en heeft verzoeker sindsdien geen strafbare gedragingen meer gesteld.

Verzoeker heeft sinds 07.07.2014 een duurzame relatie met Y. V. en heeft sinds 19.12.2017 een dochtertje met zijn vriendin.

Sinds 24.04.2014 heeft hij geen strafbare feiten meer gepleegd, zodat hij geen enkele reële en huidige ernstige dreiging vormt voor de samenleving. Verzoeker heeft zich ook tijdens zijn laatste detentie welke betrekking had op feiten gepleegd tussen 01.01.2013 en 06.11.2013, steeds correct gedragen. Zijn wens om een andere weg in te slaan, heeft hij ook tijdens zijn detentie veruiterlijkt door zelf contact op te nemen met U-turn, een begeleidingsdienst “voor meerderjarige jongeren met een multi-problem achtergrond die meerdere zware delicten pleegden... met als doel om jongeren te resocialiseren”.

Ingevolge zijn positief detentiedrag kreeg betrokkene dan ook uitgangen toegekend in februari 2017, nadien kreeg hij ook penitentiair verlof.

Bij vonnis d.d. 23.06.2017 van de strafuitvoeringsrechtbank (uitvoerbaar op 03.07.2017) werd verzoeker elektronisch toezicht toegekend. Aldus geniet verzoeker sinds 03.07.2017 elektronisch toezicht.

Sinds medio 2014 heeft verzoeker zich dan ook volledig op eigen initiatief herpakt: hij pleegde geen strafbare feiten meer, is regulier aan het werk en volgt op regelmatige basis zijn begeleiding bij U-Turn en De Steenschuit.

Voorts volgt uit de Belgische Verblijfswet dat het recht op binnenkomst en verblijf voor familieleden van een Unieburger enkel kan worden beperkt indien er sprake is van fraude of misbruik (art. 42septies Vw.) of om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid (art. 43 Vw.)

Verzoeker wil in eerste instantie verwijzen naar artikel 27 van de richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van de richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG (Burgerschapsrichtlijn), waarvan art. 43 Vw. de omzetting vormt.

“Artikel 27

Algemene beginselen

1. Onverminderd het bepaalde in dit hoofdstuk kunnen de lidstaten de vrijheid van verkeer en verblijf van burgers van de Unie en hun familieleden, ongeacht hun nationaliteit, beperken om redenen van openbare orde, openbare veiligheid of volksgezondheid. Deze redenen mogen niet voor economische doeleinden worden aangevoerd.

2. De om redenen van openbare orde of openbare veiligheid genomen maatregelen moeten in overeenstemming zijn met het evenredigheidsbeginsel en uitsluitend gebaseerd zijn op het gedrag van betrokkene. Strafrechtelijke veroordelingen vormen als zodanig geen reden voor deze maatregelen. Het gedrag moet een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormen. Motiveringen die los staan van het individuele geval of die verband houden met algemene preventieve redenen mogen niet worden aangevoerd.

3. Om te beoordelen of de betrokkene een gevaar vormt voor de openbare orde of de openbare veiligheid kan het gastland, wanneer het zulks onontbeerlijk acht, bij de afgifte van de verklaring van inschrijving - of, bij ontbreken van een inschrijvingssysteem, uiterlijk drie maanden na de datum van binnenkomst van de betrokkene op zijn grondgebied of na de in artikel 5, lid 5, bedoelde mededeling van aanwezigheid op het grondgebied, dan wel bij de afgifte van de verblijfskaart -, de lidstaat van oorsprong en eventueel andere lidstaten, verzoeken om mededeling van politieke gegevens betreffende

betrokkene. Deze raadpleging mag geen systematisch karakter dragen. De geraadpleegde lidstaat antwoordt binnen twee maanden" (eigen onderlijning).

Het begrip 'openbare orde', zoals het wordt gebruikt in de Burgerschapsrichtlijn moet dus restrictief worden uitgelegd. De uitzondering van openbare orde vormt een afwijking van het fundamentele beginsel van het vrije verkeer van personen, die strikt moet worden opgevat en waarvan de draagwijdte niet eenzijdig door de lidstaten kan worden bepaald, aldus de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in zijn arrest dd. 19 december 2014 nr. 135.627.

In die zin wil verzoeker tevens verwijzen naar het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dd. 26 februari 2016 nr. 163.046 waarin, verwijzende naar de rechtspraak van het Hof van Justitie, wordt gesteld dat het begrip "gevaar voor de openbare orde" geval per geval dient te worden beoordeeld "teneinde na te gaan of de persoonlijke gedragingen van de betrokken derdelander een daadwerkelijk en actueel gevaar voor de openbare orde vormen" en "dat het kennelijk onredelijk om op basis van de gegevens van het administratief dossier te besluiten dat de betrokken vreemdeling een gevaar is voor de openbare orde".

Ook in zijn arrest dd. 10 november 2016 (nr. 169.732) heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen opnieuw, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, geoordeeld dat, opdat een gevaar voor openbare kan worden weerhouden, het niet volstaat dat er sprake was van een wetsovertreding en de hiermee gepaard gaande veroordeling van de maatschappelijk orde.

Opdat een gevaar voor openbare kan worden weerhouden moet er ook sprake zijn van een « werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging die een fundamenteel belang van de samenleving aantast » en mag niet op automatische wijze worden besloten op basis van de vaststelling dat er sprake was van een wetsovertreding, aldus de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in voormeld arrest.

Verzoeker vormt actueel geen enkele bedreiging voor de openbare orde of nationale veiligheid of een ernstige bedreiging die een fundamenteel belang van de samenleving aantast.

Verzoeker heeft sinds 24.04.2014 geen enkel strafbaar feit meer gepleegd.

Voor zijn detentie was hij tot 26.06.2015 tewerkgesteld M. via art. 60 van het OCMW. Dit betrof een "buurt- en doorstroombedrijf" dat zich toespitst op de schoonmaak en groendienstsector, en mensen met een achterstand op de arbeidsmarkt via een individueel traject probeert toe te leiden naar het reguliere arbeidscircuit.

Hij volgde eveneens gedurende 6 weken een opleiding via Metaalbad. Hij was geslaagd maar kon de vervolgopleiding van 6 maanden als elektricien niet volgen omwille van zijn aanhouding op 28.4.2016 voor feiten gepleegd 3 jaar eerder, tussen 01.01.2013 en 06.11.2013.

Betrokkene wad daarna ruim 1 jaar gedetineerd: van 28.04.2016 tot 03.07.2017.

Sinds 03.07.2017 vertoeft betrokkene onder elektronisch toezicht.

Op heden werkt hij deeltijds in de voormiddag als maaltijdbezorger voor de stad Boom bij de cvba I. thuiszorg (stuk 3).

In de namiddag volgt hij nog steeds de opleiding "Attitudevorming en basiseducatie houtbewerking" in De S. (stuk 4).

Daarnaast zet hij ook zijn ambulante begeleiding verder bij U-T..

Verzoeker neemt samen met zijn partner Y. V. ook de zorg op zich voor hun minderjarige dochter. Zijn partner is momenteel nog in bevallingsverlof, doch zij zal binnenkort terug aan de slag gaan bij de vzw "A. R." (stuk 5).

Verzoeker is sinds medio 2014 dan ook het rechte pad ingeslagen. Hij wenst een goede en verantwoordelijke huisvader te zijn die enkel handelt in het belang van zijn gezin en voor wie zijn partner en dochter al jaren op de eerste plaats komen.

Van een intrekking van zijn verblijfsrecht op grond van artikel 44 bis §2 Vw. kan in casu ten aanzien van verzoeker dan ook geen sprake zijn.

De motivering van verweerder is terzake dan ook onredelijk.

2.1.2.

Dat de bestreden beslissing dan ook op geen enkel manier rekening houdt met deze ommekeer in het leven van verzoeker.

Integendeel dat verweerder zelfs meent te moeten stellen dat verzoeker geen lessen lijkt te trekken uit eerdere veroordelingen, dat hij de ernst van zijn daden niet blijkt of niet wenst in te zien, noch schijnt te begrijpen dat zijn gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is.

Dat voormelde redenering dan ook haaks staat op het gedrag van verzoeker sinds 2014 en op de verslagen van de PSD en de SURB.

Dat het dan ook onredelijk is om te stellen dat verzoeker geen schuldbesef zou hebben en geen lessen zou trekken uit het verleden daar deze bewering haaks staat op de realiteit.

Niettemin blijft verweerder vasthouden aan deze redenering die niet strookt met de feiten. Verweerder stelt verkeerdelijk dat verzoeker de laatste jaren geen strafbare feiten meer zou gepleegd hebben gezien hij de laatste jaren dikwijls in de gevangenis werd opgesloten.

Deze bewering strookt geenszins met de realiteit. Verzoeker werd pas aangehouden op 28.04.2016, terwijl zijn laatste feiten gepleegd werden tussen 11.07.2013 en 24.04.2014. Aldus pleegde verzoeker tijdens de laatste 2 jaren voor zijn aanhouding en zijn laatste detentie geen enkel strafbaar feit meer! Ondertussen vertoeft verzoeker al bijna 1 jaar onder elektronisch toezicht en heeft hij zich volledig herpakt. Net als voor zijn detentie neemt verzoeker zijn leven in handen en tracht hij zijn eigen toekomst en die van zijn gezin uit te bouwen. Dit wordt ook bevestigd door J. M., opleidingscoördinator bij De Steenschuit (stuk 7) en door S. v. D., zijn trajectbegeleider bij U-TURN (stuk 8). Beiden bevestigen dat verzoeker in staat is zijn valkuilen te herkennen en zich gemotiveerd toont om zijn leven op een constructieve manier opnieuw op te nemen. Verzoeker geeft een volwassen en verantwoordelijke indruk en heeft een realistische kijk op zijn situatie. Uit de attesten komt dan ook duidelijk naar voren dat verzoeker wel degelijk geïntegreerd is in de maatschappij, in tegenstelling tot wat verweerder blijft voorhouden.

Ondertussen kwam verzoeker al 4 jaar niet meer in aanraking met het gerecht. Van deze 4 jaren was verzoeker 1 jaar gedetineerd zodat het geenszins zo is dat zijn detentie hem verhinderd heeft om strafbare feiten te plegen.

Dat verweerder blijft volharden in haar stelling dat verzoeker een ernstige, actuele bedreiging vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid is dan ook kennelijk onredelijk en niet ernstig, laat staan dat verweerder blijft motiveren dat verzoeker niet geïntegreerd zou zijn.

Verweerder stelt dat de regelmatigheid van een bestuursbeslissing dient beoordeeld te worden in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen. Dat het de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging niet ten kwade kan worden geduid met de geboorte van het kind geen rekening te hebben gehouden.

Elk bestuur heeft echter een zorgvuldigheidsplicht, deze houdt in dat elk bestuur een beslissing zorgvuldig dient voor te bereiden en te nemen: correcte behandeling van de burger, zorgvuldig onderzoek naar de feiten en belangen, procedure goed volgen en deugdelijke besluitvorming.

Verweerder zond een aangetekend schrijven d.d. 05.09.2017 op het adres te 2100 ANTWERPEN, (...). Dit schrijven werd niet afgehaald aangezien verzoeker het nooit heeft ontvangen. Verweerder betwist ook niet dat dit schrijven niet werd opgehaald door verzoeker. Van een bestuur mag toch verwacht worden dat er een zorgvuldig onderzoek wordt gevoerd naar de gezinssamenstelling van de burger en naar diens correct(e) adresgegevens. Minstens had verweerder een tweede schrijven kunnen richten. In elk geval dient thans wel rekening te worden gehouden met de geboorte van de dochter van verweerder (sic) gezien dit element thans wel ter kennis werd gebracht en aldus deel uitmaakt van de beroepsprocedure.

Dat de bestreden beslissing dan ook op een onredelijke wijze werd genomen en een schending inhoudt van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen.”

De verzoeker voert onder meer de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht en van het redelijkheidsbeginsel.

Wanneer een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel samen in een middel worden aangevoerd, is de vraag of het redelijkheidsbeginsel geschonden is, eerst aan de orde wanneer vaststaat dat de bestreden beslissing op zorgvuldige wijze tot stand gekomen is en op deugdelijke motieven steunt, waarna beoordeeld kan worden of er een wanverhouding bestaat tussen de genomen beslissing en de motieven waarop zij steunt. Om die reden wordt eerst het zorgvuldigheidsbeginsel onderzocht. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing

op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 12 april 2016, nr. 234.348).

Bij de beoordeling van de aangevoerde schending van de zorgvuldigheidsplicht, dient de Raad de op de onderhavige betwisting toepasselijke rechtsregels voor ogen te houden. De thans bestreden beslissing maakt toepassing van artikel 44*bis*, §2, van de vreemdelingenwet, dat werd ingevoerd bij wet van 24 februari 2017 tot wijziging van de vreemdelingenwet met het doel de bescherming van de openbare orde en de nationale veiligheid te versterken (BS 19 april 2017) (hierna: de wet van 24 februari 2017).

Uit de voorbereidende werken van deze wet van 24 februari 2017 blijkt dat de wetgever het volgende voor ogen had: *“Het doel van dit ontwerp is een meer coherent, meer transparant en meer efficiënt verwijderingsbeleid te voeren. Het geheel van de voorgestelde wijzigingen moet de mogelijkheid geven gemakkelijker en sneller de vereiste maatregelen te nemen wanneer de openbare orde of de nationale veiligheid zijn bedreigd, waarbij de fundamentele rechten van de betrokken personen worden gerespecteerd.”*

In de voorbereidende werken wordt ook uiteengezet dat *“[er] in het bijzonder aangepaste maatregelen genomen [moeten] kunnen worden in gevallen van terrorisme, gevallen die met terrorisme verband houden, gewelddadige radicalisering en/of vrijheidsonderdrukking of andere vormen van zware criminaliteit.”* (Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer 2016-2017, DOC 54 2215/001, p. 17*).

De wetgever heeft verder vastgesteld dat *“het (...) niet altijd evident [is] te bepalen welke regels gelden voor de beëindiging van het verblijf en de verwijdering om redenen van openbare orde of nationale veiligheid. Dit gebrek aan leesbaarheid remt het optreden van de bevoegde diensten en leidt tot rechtsonzekerheid.”* Om deze situatie te verbeteren, bepaalt *“het ontwerp van wet onderscheiden regels voor twee categorieën van vreemdelingen, met name voor onderdanen van derde landen enerzijds en voor burgers van de Unie en met hen gelijkgestelde onderdanen van derde landen anderzijds”* waarbij de wetgever *“volledig gebruik [heeft] gemaakt van de mogelijkheden die de Europese wetgeving biedt”* daar de *“betrokken Europese akten (...) een ruime procedurele autonomie aan de lidstaten [geven] als het erom gaat de openbare orde of de nationale veiligheid te waarborgen en de misbruiken te bestrijden.”* (Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer 2016-2017, DOC 54 2215/001, p. 4 en 5*).

De wetgever onderscheidt aldus twee categorieën van vreemdelingen:

- De derdelanders die zijn toegelaten of gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden op het grondgebied van het Rijk. De regels op grond waarvan ten aanzien van deze eerste categorie het verblijf kan worden beëindigd en een verwijderingsbeslissing kan worden genomen om redenen van openbare orde of nationale veiligheid, werden neergelegd in de artikelen 20 tot en met 24 (Titel I, hoofdstuk VI) van de vreemdelingenwet.

- De Unieburgers en de met hen gelijkgestelde derdelanders. De regels op grond waarvan ten aanzien van deze tweede categorie een verblijf kan worden geweigerd of beëindigd en een verwijderingsbeslissing kan worden genomen om redenen van openbare orde of nationale veiligheid, werden neergelegd in, onder meer, de artikelen 44*bis* en 45 van de vreemdelingenwet.

In het voorliggende geval wordt het duurzaam verblijfsrecht beëindigd van een vreemdeling-derdelander, in zijn hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie. Zodoende zijn de artikelen 44*bis* en 45 van de vreemdelingenwet van toepassing.

Artikel 44*bis* van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. Onverminderd de paragrafen 2 en 3, kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden en hun het bevel geven het grondgebied te verlaten om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid.

§ 2. De minister kan een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden die krachtens de artikelen 42quinquies en 42sexies een duurzaam verblijfsrecht hebben verkregen en hun het bevel geven het grondgebied te verlaten, alleen om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid.

§ 3. De minister kan een einde maken aan het verblijf van de volgende burgers van de Unie en hun het bevel geven het grondgebied te verlaten, alleen om dwingende redenen van nationale veiligheid :

1° de burgers van de Unie die op het grondgebied van het Rijk hebben verbleven gedurende de tien voorafgaande jaren;

2° de burgers van de Unie die minderjarig zijn, behalve indien de beslissing noodzakelijk is in het belang van het kind, zoals bepaald in het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 20 november 1989.

§ 4. Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt een beslissing zoals bedoeld in de paragrafen 1, 2 of 3 te nemen, houdt hij rekening met de duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.”

Artikel 45 van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“§ 1. De redenen van openbare orde, nationale veiligheid en volksgezondheid bedoeld in de artikelen 43 en 44bis mogen niet worden aangevoerd voor economische doeleinden.

§ 2. De in de artikelen 43 en 44bis bedoelde beslissingen moeten in overeenstemming zijn met het evenredigheidsbeginsel en uitsluitend gebaseerd zijn op het persoonlijk gedrag van de betrokken burger van de Unie of zijn familielid.

Eerdere strafrechtelijke veroordelingen zijn als zodanig geen reden voor dergelijke beslissingen.

Het gedrag van de burger van de Unie of van zijn familielid moet een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving zijn. Motiveringen die los staan van het individuele geval of met algemene preventieve redenen verband houden, mogen niet worden aangevoerd.

Om te beoordelen of de burger van de Unie of zijn familielid een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid vormt, kan de minister of zijn gemachtigde, bij de afgifte van de verklaring van inschrijving of van de verblijfskaart van familielid van een burger van de Unie, en als hij het onontbeerlijk acht, aan de lidstaat van oorsprong en, eventueel aan andere lidstaten, inlichtingen vragen over de gerechtelijke antecedenten van de betrokkene. Deze raadpleging mag geen systematisch karakter dragen.

[§ 3...]

§ 4. Het verstrijken van de geldigheidsduur van de identiteitskaart of het paspoort waarmee de burger van de Unie of zijn familielid het grondgebied van het Rijk is binnengekomen, is geen voldoende reden om een einde te maken aan zijn verblijf.”

De artikelen 44bis en 45 van de vreemdelingenwet, die respectievelijk werden hersteld en vervangen door de artikelen 26 en 35 van de wet van 24 februari 2017, vormen een omzetting van de artikelen 27 en 28 van de richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden (hierna: de richtlijn 2004/38/EG) (Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer 2016-2017, DOC 54 2215/001, p. 32 *in fine* en 34-37, zie ook bijlage, p. 138-143). De bepalingen van de voormelde artikelen 44bis en 45 dienen dan ook richtlijnconform te worden geïnterpreteerd en toegepast.

In casu dient er in het bijzonder op te worden gewezen dat in de artikelen 27, tweede lid en 28, eerste lid, van de richtlijn 2004/38/EG een evenredigheidstoets vervat zit. Deze evenredigheidstoets houdt in dat er goede redenen voor de betrokken maatregel moeten zijn (noodzakelijkheid) en dat er een juist evenwicht moet worden gevonden tussen de maatregel en het doel en tussen de belangen van het individu en die van de betrokken staat (belangenafweging).

Artikel 45, § 2, van de vreemdelingenwet onderlijnt in die zin dat de in artikelen 43 en 44bis van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen “in overeenstemming [moeten] zijn met het evenredigheidsbeginsel”.

Artikel 44bis, § 4, van de vreemdelingenwet stipuleert verder dat rekening moet worden gehouden met de volgende elementen: de duur van het verblijf van betrokkene en zijn familieleden op het grondgebied van het Rijk; zijn leeftijd; zijn gezondheidstoestand; zijn gezins- en economische situatie; zijn sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.

De evenredigheidstoets moet worden uitgevoerd met inachtneming van de fundamentele rechten waarvan het HvJ de eerbiediging verzekert, in het bijzonder het recht op eerbiediging van het privéleven en het gezins- en familieleven dat is neergelegd in artikel 7 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en artikel 8 van het EVRM. In de beoordeling of de voorgenomen inmenging evenredig is aan het nagestreefde legitieme doel (belangenafweging), dient bijgevolg onder meer rekening te worden gehouden met de aard en de ernst van het gepleegde strafbare feit, de duur van het verblijf van de belanghebbende in de gastlidstaat, de tijd die is verstreken sinds het strafbare feit is gepleegd en het gedrag van de belanghebbende in die periode, alsook de hechtheid van de sociale, culturele en familiebanden met de gastlidstaat (HvJ 29 april 2004, gevoegde zaken C-482/01 en C-493/01, *Orfanopoulos en Oliveri*, pt. 95-99; HvJ 23 november 2010, C-145/09, *Tsakouridis*, pt. 52-53; HvJ 13 september 2016, C-304/14, CS, pt. 48-49 en HvJ 13 september 2016, C-165/14, *Rendon Marin*, pt. 66). Het HvJ heeft de rechtspraak van het EHRM over artikel 8 van het EVRM, die hierna meer uitgebreid wordt toegelicht, zodoende in zijn eigen rechtspraak heeft geïntegreerd.

Bij een beëindiging van een verblijfsrecht omwille van redenen van openbare orde of nationale veiligheid moet derhalve rekening worden gehouden met de grondrechten. Dit volgt niet enkel uit het gegeven dat artikel 8 van het EVRM als hogere norm primeert op de vreemdelingenwet. De artikelen 44*bis* en 45 van de vreemdelingenwet, als omzetting van de artikelen 27 en 28 van de richtlijn 2004/38/EG, bevatten immers eveneens een aantal waarborgen die moeten worden nageleefd wanneer de staatssecretaris overweegt een verblijfsrecht te beëindigen omwille van redenen van openbare orde of nationale veiligheid. Deze waarborgen weerspiegelen de vereisten die voortvloeien uit artikel 8 van het EVRM en de rechtspraak van het EHRM. Een correcte toepassing van voormelde artikelen uit de vreemdelingenwet, conform de rechtspraak van het HvJ, garandeert derhalve dat grondrechten in rekening worden gebracht.

Bovenstaande wordt ook bevestigd in de voorbereidende werken: *“Er moet ook worden onderstreept dat de beslissing in alle gevallen volgt uit een individueel onderzoek, waarbij de belangen tegen elkaar worden afgewogen. Daarbij wordt gelet op het eerbiedigen van de fundamentele rechten en vrijheden, waaronder de eerbiediging van het gezinsleven en het recht op bescherming tegen foltering en onmenselijke of veranderende behandeling.”* (Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer 2016-2017, DOC 54 2215/001, p. 18).

Wanneer de artikelen 44*bis* en 45 van de vreemdelingenwet worden toegepast in situaties waar er een aanknopingspunt is met het Unierecht, hetgeen hier ook het geval is aangezien het duurzaam verblijfsrecht wordt beëindigd van een familielid van een burger van de Unie die gebruik heeft gemaakt van zijn recht op vrij verkeer, moet dus rekening worden gehouden met de relevante rechtspraak van het HvJ en het EHRM aangaande het recht op bescherming van het gezinsleven.

Artikel 8 van het EVRM, waaromtrent door de verzoeker overigens tevens een rechtsmiddel wordt ontwikkeld in het voorliggende verzoekschrift, bepaalt het volgende:

- “1. Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privéleven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling.*
- 2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”*

Het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven is niet absoluut. Het EHRM heeft er bij diverse gelegenheden aan herinnerd dat het EVRM als dusdanig geen enkel recht voor een vreemdeling waarborgt om het grondgebied van een staat waarvan hij geen onderdaan is, binnen te komen of er te verblijven (EHRM 9 oktober 2003, *Slivenko/Letland (GK)*, § 115; EHRM 24 juni 2014, *Ukaj/Zwitserland*, § 27). Op grond van een vaststaand beginsel van internationaal recht, hebben de verdragsstaten de taak om de openbare orde te waarborgen en om hierbij de binnenkomst en het verblijf van niet-onderdanen te controleren. (EHRM 26 juni 2012, *Kurić en a./Slovenië (GK)*, § 355; zie ook EHRM 3 oktober 2014, *Jeunesse/Nederland (GK)*, § 100). De staat is aldus gemachtigd om de voorwaarden voor de binnenkomst, het verblijf en de verwijdering van niet-onderdanen vast te leggen.

Wanneer er sprake is van een situatie van weigering van voortgezet verblijf, zoals een beëindiging van een duurzaam verblijf, dan vormt zulke maatregel een inmenging in de uitoefening van het recht op

erbiegiging van het privé- en gezinsleven. Bijgevolg dient in dat geval het tweede lid van artikel 8 van het EVRM in overweging te worden genomen.

Binnen de grenzen, gesteld door artikel 8, tweede lid, van het EVRM, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien (legaliteit), ze geïnspireerd is door één of meerdere in de deze bepaling vermelde legitieme doelen (legitimiteit) en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om één van deze doelen te bereiken (proportionaliteit).

Deze laatste vereiste impliceert dat er een belangenafweging plaatsvindt waarbij een "fair balance" moet worden gevonden tussen het belang van de vreemdeling en diens familie enerzijds, en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde anderzijds (EHRM 9 oktober 2003, *Slivenko/Letland (GK)*, § 113; EHRM 23 juni 2008, *Maslov/Oostenrijk (GK)*, § 76).

In deze belangenafweging moeten vanzelfsprekend alle van betekenis zijnde feiten en omstandigheden kenbaar worden betrokken. Waar overwegingen van openbare orde of nationale veiligheid een rol spelen, *quod in casu*, heeft het EHRM een aantal welbepaalde criteria geformuleerd die nationale overheden in het maken van een billijke belangenafweging moeten leiden, namelijk de zogenaamde *Boultif/Üner*-criteria (EHRM 2 juni 2015, nr. 6009/10, *K.M./Zwitserland*, § 51). Het betreft hier:

- (1) de aard en ernst van het gepleegde misdrijf;
- (2) de duur van het verblijf in het gastland;
- (3) het tijdsverloop sinds het misdrijf en het gedrag van betrokkene tijdens die periode;
- (4) de nationaliteit van alle betrokkenen;
- (5) de gezinssituatie van de betrokkene, zoals duur van het huwelijk alsook andere factoren die getuigen van een daadwerkelijk gezinsleven;
- (6) de vraag of de (huwelijks)partner op de hoogte was van het misdrijf bij de totstandkoming van de gezinsband (bv. toen hij/zij met de vreemdeling in het huwelijk trad of een relatie aanging);
- (7) de vraag of er kinderen zijn geboren uit dit huwelijk en, als dit het geval is, hun leeftijd;
- (8) de ernst van de moeilijkheden die de huwelijks(partner) zal ondervinden indien hij/zij de vreemdeling zou volgen naar het land waarheen ze worden uitgewezen; met name zijn er belemmeringen die terugkeer naar het land van herkomst bemoeilijken.

Uit de uitspraak van het EHRM inzake *Üner* (EHRM 18 oktober 2006, *Üner/Nederland (GK)*, § 55, 57 en 58) volgt dat naast de voormelde *Boultif*-criteria desgevallend ook in de belangenafweging moeten worden betrokken:

- (9) het belang en welzijn van de kinderen, in het bijzonder de ernst van de problemen die kinderen waarschijnlijk zouden ondervinden in het land van herkomst van de vreemdeling;
- (10) de hechtheid van de sociale, culturele en familiebanden van de vreemdeling met het gastland en met zijn land van herkomst. Het gewicht dat aan elk van de respectievelijke criteria moet gehecht worden varieert naargelang de specifieke omstandigheden van de voorliggende zaak (EHRM 23 juni 2008, *Maslov/Oostenrijk (GK)*, § 70).

Specifiek wat betreft het negende van de voormelde *Boultif/Üner*-criteria, merkt de Raad op dat het beginsel van het belang van het kind twee aspecten omvat, met name, het behoud van de eenheid van het gezin enerzijds, en het welzijn van het kind anderzijds (EHRM 6 juli 2010, nr. 41615/07, *Neulinger en Shuruk/Zwitserland (GK)*, §§ 135-136).

In zijn arrest *Jeunesse* oordeelde het EHRM dat hoewel het hoger belang van het kind op zichzelf niet beslissend is, hieraan wel een belangrijk gewicht moet worden toegekend in de belangenafweging vereist onder artikel 8 van het EVRM.

Dit betekent dat nationale overheden, in beginsel, aandacht moeten besteden aan de uitvoerbaarheid, de haalbaarheid en de proportionaliteit van een verblijfs- en of verwijderingsmaatregel die wordt getroffen ten aanzien van een ouder met vreemde nationaliteit om daadwerkelijke bescherming te verlenen en voldoende gewicht te geven aan de belangen van de kinderen die er rechtstreeks door geraakt worden (EHRM 3 oktober 2014, *Jeunesse/Nederland (GK)*, § 109).

De impact van een beslissing op de betrokken kinderen is dan ook een belangrijke overweging. De omstandigheden van de betrokken kinderen, zoals hun leeftijd, hun situatie in het gastland en het land

van herkomst en de mate waarin zij afhankelijk zijn van hun ouders, verdienen bijzondere aandacht (EHRM 3 oktober 2014, *Jeunesse/Nederland (GK)*, § 118).

Hoewel het beginsel van het belang van het kind in principe geldt in alle beslissingen die kinderen raken, heeft het EHRM ook verduidelijkt dat wanneer een verblijfs- en of verwijderingsmaatregel wordt getroffen ten aanzien van een ouder met vreemde nationaliteit wegens strafrechtelijke veroordelingen, de beslissing in de eerste plaats de dader van de strafbare feiten betreft. Bovendien blijkt uit de rechtspraak van het EHRM dat in zulke zaken de aard en ernst van het misdrijf of de strafrechtelijke antecedenten kunnen opwegen tegen andere criteria waarmee rekening moet worden gehouden (EHRM 11 december 2016, nr. 77036/11, *Salem/Denemarken*, § 76; EHRM 16 mei 2017, nr. 25748/15, *Hamesevic/Denemarken*, § 40 (niet-ontvankelijkheidsbeslissing)).

Rekening houdend met het feit enerzijds dat de vereiste van artikel 8 van het EVRM, net zoals die van de overige bepalingen van het EVRM, te maken heeft met waarborgen en niet met louter goede wil of met praktische regelingen (EHRM 5 februari 2002, *Conka/België*, § 83) en anderzijds, dat dit artikel primeert op de bepalingen van de vreemdelingenwet (RvS 22 december 2010, nr. 210.029), is het weliswaar de taak van de administratieve overheid om, vooraleer te beslissen, een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek te doen van de zaak en dit op grond van de omstandigheden waarvan zij kennis heeft of zou moeten hebben.

Het bepaalde in artikel 44bis, §4, van de vreemdelingenwet, dat de bevoegde minister c.q. staatssecretaris bij zijn overwegingen omtrent een beëindigingsbeslissing rekening moet houden met de gezinssituatie van het betrokken familielid van de burger van de Unie, moet dan ook tegen deze achtergrond worden gelezen.

In casu brengt de verzoeker naar voor dat hij sinds 19 december 2017 een dochtertje heeft met zijn vaste vriendin, Y. V., hetgeen hij staaft met een voor eensluidend verklaard uittreksel uit het geboorteregister. Uit dit uittreksel blijkt enerzijds dat op 19 december 2017 R. V., dochter van Y. V. en de verzoeker, werd geboren en dat de verzoeker haar erkende op 11 januari 2018. Bijgevolg kan niet worden ontkend dat de verzoeker op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd getroffen wel degelijk een kind had met zijn Belgische vriendin. Dit gegeven wordt door de verweerder overigens niet betwist.

De Raad stelt vast dat de staatssecretaris in de bestreden akte de volgende overwegingen heeft opgenomen inzake de gezinssituatie van de verzoeker:

“U hebt een relatie met V. Y., geboren te Antwerpen op 21.02.1997, van Belgische nationaliteit. Uit deze relatie zijn geen kinderen geboren. Zij kwam op bezoek in de gevangenis. Mevrouw V. Y. werd op 05.04.2016 ingeschreven op het adres : D. te 2100 Antwerpen en u op 27.07.2016.

Er kan redelijkerwijze aangenomen worden dat Mevrouw V. Y. van bij de aanvang van jullie relatie op de hoogte was (of had moeten zijn) van uw strafrechtelijk verleden, van de mogelijke gevolgen hiervan op uw verblijf en op jullie toekomstige gezinssituatie.

Het wordt niet betwist dat u zich kan beroepen op een gezins- en privéleven in de zin van het artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. Het verplicht verlaten van het grondgebied vormt een inmenging in het uitoefenen van het recht op de eerbiediging van dit gezins- en privéleven.

Uit uw administratief dossier blijken geen precieze onoverkomelijke hinderpalen die de voortzetting van uw gezinsleven in Marokko of elders verhinderen, evenmin blijkt dat u uw gezinsleven enkel in België zou kunnen verder zetten.

Het feit dat uw partner niet gedwongen kan worden het Belgische grondgebied te verlaten, maakt niet dat zij u niet vrijwillig zou kunnen volgen naar Marokko of elders. De eenheid van gezin kan logischer wijze behouden blijven op een plaats buiten België. Het is eigen aan grensoverschrijdende relaties dat één van beide partners zich buiten het oorspronkelijk land van herkomst bevindt.

Mevrouw V. Y. kan er uiteraard ook voor kiezen in België te blijven en contact met u onderhouden via mail, telefoon en andere moderne communicatiemiddelen, alsook via periodieke reizen naar Marokko of een andere plaats waar u zou verblijven.

Hoe dan ook, de bescherming van de orde en het voorkomen van de strafbare feiten, rechtvaardigen de inmenging in het uitoefenen van het recht op de eerbiediging van het gezinsleven. U heeft door uw persoonlijk gedrag een ernstige aanslag gepleegd op de openbare orde, de samenleving heeft het recht zich te beschermen tegen iemand die haar regels met voeten treedt en uit is op makkelijk geldgewin."

Aangezien de staatssecretaris uitdrukkelijk stelt dat er uit verzoekers relatie met de Belgische Y. V. geen kinderen zijn geboren, is het zonder meer duidelijk dat er bij de belangenafweging in het licht van artikel 8 van het EVRM geen rekening werd gehouden met verzoekers dochter, die op 19 december 2017 werd geboren en die hij op 11 januari 2018 heeft erkend.

De verweerder geeft in de nota met opmerkingen aan dat hij niet op de hoogte werd gesteld van de geboorte van verzoekers dochter en hij benadrukt dat de regelmatigheid van een bestuursbeslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken. De Raad kan de verweerder *in se* hierin ook volgen, doch in het voorliggende geval kan niet worden aangenomen en toont de verweerder ook niet aan dat hij op het ogenblik van de bestreden beslissing redelijkerwijze geen kennis kon hebben van het feit dat de verzoeker, in tegenstelling tot hetgeen wordt gesteld in de bestreden akte, wel degelijk een kind had met zijn Belgische vriendin. In dit kader dient tevens te worden benadrukt dat de thans bestreden beslissing de beëindiging van een duurzaam verblijfsrecht als familielid van een burger van de Unie betreft. Het gaat dus niet om een beslissing die wordt getroffen in antwoord op een aanvraag die door de verzoeker werd ingediend, maar om een beslissing die de staatssecretaris op zijn eigen initiatief heeft genomen en waarbij de vreemdelingenwet zelf uitdrukkelijk voorziet dat in dergelijk geval rekening moet worden gehouden met de gezinssituatie van de betrokken vreemdeling, hetgeen zoals hoger uitvoerig werd besproken, inhoudt dat een belangenafweging wordt gevoerd waarbij een "*fair balance*" moet worden gevonden tussen het belang van de vreemdeling en diens gezin enerzijds, en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde anderzijds. Bij deze afweging moeten alle relevante feiten en omstandigheden die het bestuur kenbaar zijn of zouden moeten zijn, worden afgewogen. Hoewel het belang van de eventuele jonge minderjarige kinderen van de betrokken vreemdeling op zich nog niet decisief is, moet in deze afweging wel een belangrijk gewicht worden toegekend aan het hoger belang van het kind.

De Raad stelt vast dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de diensten van de verweerder met een aangetekend schrijven van 4 september 2017, dat daags nadien aan verzoekers adres van inschrijving werd aangeboden waarna bij afwezigheid van de verzoeker een bericht werd nagelaten, een poging hebben ondernomen om de verzoeker op de hoogte te stellen van het gegeven dat zijn verblijfssituatie zou worden onderzocht en dat de mogelijkheid bestond dat zijn verblijfsrecht zou worden beëindigd om redenen van openbare orde of nationale veiligheid. In het kader van dit verblijfsonderzoek werd de verzoeker, conform artikel 62, § 1, van de vreemdelingenwet, in de mogelijkheid gesteld om een vragenlijst in te vullen en eventuele argumenten en bewijsstukken voor het eventuele behoud van het verblijfsrecht voor te leggen. Zoals in de bestreden akte wordt vastgesteld, heeft de verzoeker nagelaten om de aangetekende zending tijdig af te halen op het postkantoor, waardoor de verzoeker zelve ook geen elementen heeft overhandigd die de noodzaak van de intrekking van zijn verblijf in vraag zouden kunnen stellen.

Alhoewel in deze dus ook aan de verzoeker enig gebrek aan zorgvuldigheid kan worden verweten, neemt dit niet weg dat in de bestreden akte wel degelijk wordt ingegaan op tal van andere elementen die verzoekers gezinssituatie kenmerken, zoals het feit dat hij een relatie heeft met de Belgische Y. V., die hem kwam bezoeken in de gevangenis en die sedert 27 juli 2016 op hetzelfde adres is ingeschreven als de verzoeker, alsook het gegeven dat de verzoeker een Nederlandse vader, een Belgische moeder, een Marokkaanse broer en twee Belgische zussen heeft die in België verblijven. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat deze feitelijke gegevens door de diensten van de verweerder werden vergaard op autonome wijze en zonder enige schriftelijke, dan wel mondelinge bevraging hieromtrent bij de verzoeker. Uit een ongedateerde nota, gericht aan de Commissie voor advies van vreemdelingen, blijkt dat de diensten van de verweerder zelf de nodige opzoekingen hebben verricht inzake verzoekers verblijfstoestand, zijn strafrechtelijk verleden en zijn familiale situatie. In deze nota wordt tevens gesteld dat de verzoeker (in de gevangenis) bezoek en ongestoord bezoek ontvangt van Y. V.

Daar waar de diensten van de verweerder er blijkbaar wel zijn in geslaagd om op eigen beweging te achterhalen dat de verzoeker een relatie heeft met een Belgische vrouw en dat deze vrouw op hetzelfde adres als de verzoeker is ingeschreven en aangezien hij tevens op zeer concrete wijze verzoekers verdere familiale situatie (ouders, broer en zussen) heeft kunnen weergeven, is de Raad van oordeel

dat hieruit reeds blijkt dat de staatssecretaris op het ogenblik van het treffen van de bestreden beslissing tevens had kunnen en moeten weten dat de verzoeker inmiddels reeds een dochter heeft met zijn Belgische vriendin.

Gelet op de rechtspraak van het EHRM (onder meer het arrest *Jeunesse*), waaruit blijkt dat een belangrijk gewicht moet worden toegekend aan het hoger belang van het kind, had de staatssecretaris in de eerste plaats moeten nagaan of de verzoeker in België al dan niet minderjarige kinderen heeft. Er valt, gelet op hetgeen voorafgaat, niet in te zien waarom de staatssecretaris hiertoe louter afhankelijk zou zijn van het antwoord van de verzoeker inzake het verblijfsonderzoek. Dit blijkt overigens ook reeds uit de motieven van de bestreden beslissing zelve. Immers wordt uitdrukkelijk en op stellige wijze vastgesteld dat er uit de relatie van de verzoeker met zijn Belgische vriendin geen kinderen zijn geboren. Hoewel deze vaststelling niet strookt met de thans voorliggende gegevens, blijkt hieruit wel degelijk dat de staatssecretaris in weerwil van het stilzitten van de verzoeker toch uit eigen beweging heeft onderzocht, weliswaar op onzorgvuldige wijze, of de verzoeker in België een vaste partnerrelatie heeft ontwikkeld en of er uit deze relatie al dan niet kinderen zijn voortgekomen. De verweerder kan zich *in casu* dan ook niet verschuilen achter het gegeven dat de verzoeker naliet hem ervan op de hoogte te stellen dat hij vader was geworden.

Waar de verweerder zich in de bestreden akte nog op het standpunt stelt dat de verzoeker door zijn persoonlijk gedrag een ernstige aanslag heeft gepleegd op de openbare orde en dat de samenleving het recht heeft om zich te beschermen tegen iemand die haar regels met de voeten treedt en uit is op gemakkelijk geldgewin, en dat de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten de inmenging in het uitoefening van het recht op de eerbiediging van het gezinsleven, doen deze vaststellingen geen afbreuk aan de verplichting om bij het treffen van de bestreden beslissing ook het hoger belang van verzoekers kind van jonge leeftijd in rekening te nemen en concreet af te wegen tegen het belang van de staat bij het vrijwaren van de openbare orde. Het komt niet aan de Raad, als annulatierechter, toe om in de onderhavige procedure zelf de specifieke situatie van verzoekers kind concreet af te wegen tegen het algemeen belang van de staat bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde. De Raad kan enkel een door de gemachtigde doorgevoerde belangenafweging marginaal toetsen indien bij deze afweging alle van betekenis zijnde feiten en omstandigheden kenbaar werden betrokken. In het voorliggend geval werd echter ten onrechte het hoger belang van verzoekers kind niet in rekening genomen. De Raad kan dan ook niet oordelen of de belangafweging (kennelijk) (on)redelijk is, zonder zich in de plaats te stellen van de bevoegde overheid.

De Raad besluit dan ook dat de staatssecretaris bij het nemen van de bestreden beslissing niet voldoende tegemoet is gekomen aan de beoordeling die hem toekwam overeenkomstig artikel 44*bis*, §4, van de vreemdelingenwet en dat hij niet met de vereiste zorgvuldigheid is opgetreden bij het onderzoek naar de concrete en actuele gezinssituatie van de verzoeker, zodat de zorgvuldigheidsplicht werd geschonden.

Het verweer in de nota met opmerkingen doet aan deze vaststelling geen afbreuk.

Het eerste middel is derhalve, in de aangegeven mate, gegrond. Deze vaststelling leidt reeds tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, zodat de overige middelen en middelenonderdelen, geen verder onderzoek behoeven.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 9 februari 2018 tot beëindiging van het verblijf, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig september tweeduizend achttien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. DE GROOTE